

## REGELŐ.

Pesten vasárnap october 29<sup>kén</sup> 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

## ELBESZÉLÉS.

## A' keresztanya.

(Folytatása)

Darcy ur csalfán mosolygott, szájszögleteit különösen vonogatá, 's Fridrik azonnal sejté, hogy a' két atya e' nász-tervet már elkészíté. Hogy a' dolgot ne halogassa, bátorságot vön, és szerelmét atyjának megvallá, de egyszersmind azon hajthatlan határozatát is, hogy vagy szerelmese leend neje, vagy senki más. Josephina neve szóba sem jött, de rangja említették, és hogy kézi munkájával keresi élelmét, csak szépség, erényben dús; végre esdekelve járult a' szerető ifjú atyjához, ne gátolja szerencsáját.

Darcy ur szerfőlött elkomolyodott. Fijának szavai hő szenvedélyt 's rendithetlen valót mutattak, mellyek az atyai szívet annyira megindítók, mint elkomorítók.

„Mindenható, mit kell hallanom! — sohajta az atya, midőn fija szavait végezvén, könnyű szemekkel rá, mint Isten oltárára, esdekelve nézett. — Szólj, hol tanultad kedvesedet ismerni?“

Fridrik nem akarta megvallani, mi közel legyen kedveséhez, csak azt tudatá atyjával, hogy már néhány hónap óta ismeri, 's mindenek felett szereti, imádja, 's lelke idvénél inkább szereti.

„Mindent elhiszek fiam! — de ne hidd, hogy balgaságaidat valaha jóvá hagyjam. Egy év letűnte előtt már megbánod hirtelenkedésedet. Higgy nekem, többet tapasztaltnak, eltűnök a' szívnek illy tünde eszméi, 's nyomukban kullog a' sulyos inség. Azért szót se többet; e' tárgyról nem akarok hallani!“ — Ezt mondá Darcy ur, 's kiment. Másnap sem említheté Fridrik szívének kedvencz feltételét (thema), sőt mi több, Lüneville urat leányával még kétszer ebéden is kelle atyjánál látnia, mik elég bizonyítványok, hogy nekik korábbi tervükkel nincs kedvök felhagyni. Mind ezeknek daczára is biztosan hitte Fridrik, hogy szándékát atya előbb utóbb igenleni fogja, és Josephinának megírá, hogy a' kilátások kedvezők.

A' szerelmes párnak nemcsak az egymáshoz írásnak kését kellett nélkülözni, de még nem is láthaták egymást. Josephina szakadatlanul anyja ágyánál ült, 's csak akkor kelle a' szomszéd szobába távoznia, hol végetlen szomorúságba merült, ha Durand apát a' haldoklóval imádkozott. Éjente a' kórággy mellett őrködék, elhunyo anyjának minden leheletét lesé, minden mozdulatából igyekezett kívánságát megtudni. Egy nap reggelén Josephina nevét rebegé a' haldokló anya, alig hallható hangon. Sirva borult ez a' kórággyra, melyen Roussel Ilona, halavány ajkait a' feszületre nyomva, 's tört szem-sugarait égre függesztve feküdt. Az anyai szeretet legmeghatóbb tekintetével fordultak égről a' zokogó leányra szemei, 's csendes tavaszi szélként sugá: „Durand apát holnap valamit közöl veled — fogadd szavát — mint enyimet készséggel fogadád — jer — o jer; csókolj-meg — kedves — szerelmes leányom!” — Még egyszer voná Josephinát kebléhez, 's megszűnt élni.

Durand apát 's egyik szomszédnéja megkimélék Josephinát az eltakarítás szomorú kötelességétől. Midőn a' koporsó, szeretett anyjának földi maradványait magába rejtő, elvitetett, tenger-könynyé olvadva rogyott e' vigasztalhatlan árva a' földre, 's ájtatos buzgalommal lebegett a' boldogult lelkének nyugalmaért fohásza az ég urához. Ezután felállott. — Ah, mi pusztá lett körülte minden, mi borzasztó vadonban képzelé a' szerencsétlen magát. — „Mindenható atyám! — jajongá, — légy hozzám kegyelemmel, irgalommal! Halva, halva, ki táplált 's védett, 's most egyedül elhagyatva állok e' gonosz, kaján világban.“

„Nem, — te nem egyedül állsz! — kiáltá Fridrik, ki a' szobába lépve Josephina vég szavait hallá, 's a' könyezőt hő részvétellel megölelé. — Nem vagy árva, nem elhagyatott — vagy rám nem is eszmélsz? Nem akarsz nőm lenni?“

E' véletlen lepetés megriasztá a' szegény leányzót; de nem futta tőle, hanem érzelmeitől elfogulva az ifjúnak fenn dobogó keblére borult.

„Igen, te nőm leendesz! — kiáltá a' lelkesült ifjú. Egy pár nap múlva maga jó éretted atyám. Epesztő búmat tovább nem nézheti; szerencsétlenné nem teszi önkényesen gyermekét; nem akarhatja, hogy nélküled éljek!“

Most a' hő szerelem hangján festegeté feltüzült képzeménye a' házas élet édeit. Igaz, könyben usztak még a' leány szemei; de mosolygott, 's kedvesét nem győzte eléggé nézni. — „O, mi kék hangodat hallhatni!“ — susogá, harmatos rózsá kelyhén pajzánkodó szelletképt. — Higyj szavaimnak Fridrik, illy boldog még nem voltam!“

Fridrik csak hamar távozott. Josephina lakába látatlanul jött, úgy is akará azt elhagyni, mert szent volt előtte kedvesének híre, mint annak egyedüli mátkatála.

Alig távozik, Durand apát belépett. A' tisztes ősz nemcsak vigasztalni kívánta Josephinát, hanem Roussel Ilona vég akaratját is szándékozott felfedezni. Most megtudá Josephina, hogy neki anyja volt a' boldogult Ilona, mi egy okkal több a' szomorgásra. — „Hála Istennek! — zokogá, mindig anyámként tiszteltem őt és szerettem!”

„Hallja most kegyed — kezdé ismét az apát — az elköltözöttnek leghőbb, legszivbelibb vágyát! Ő kegyedet kolostori életre szánta.”

„Ezt velem nem tudatá — rebegé az elhalaványuló leány.

„Kegyed levén egyedüli öröme 's vigasztalása, nem akart, sejtven közelítő halálát, kegyedtől idő előtt megválni. Szerencse, hogy nem tévé, mert ki magát Istennek, 's a' szent szűznek akarja szentelni, ahoz hivatást kell magában érezni, 's a' világról önkényesen lemondani. Édes anyja rám bizá, tanuljam-ki kegyed gondolkozása módját, mielőtt fátyolt öltene, 's én esztendőt engedek gondolkozásra. Ha akkor is nehezen válnék-meg a' világi zajos élettől, átadom azon ezer tallért, mely kegyed részére nálam letéve van. E' tőke, kamatjaival, 's kézi munkájával szerzett keresménye, elégséges leend kegyedet szükség ellen óvni. De most édes leányom, gondoljon a' fenyegető veszélyekre is. Család, rokon, anyai védelem nélkül áll; e' mellett fiatal, tapasztalatlan; — hogy fog a' mindenfelől kihányt hálókbul menekdni? Illyesmit kell előbb megfontolni, mielőtt a' kolostort mellőzőnk oly szabadságért, melynek jó anyja áldozatja lön, mellyért becsületével 's életével adózott!”

Durand apát szavai olly nyájasan, olly kegygyel folytak ajkairól, hogy Josephina tovább nem titkolható Fridrikkel viszonyos szerelmét, 's mindent felfedezett. A' tisztes ősz nem kételkedett Fridrik becsületén 's tisztes nézeteiben: még is megvallá az iránti aggodását, hogy atyja nem fog olly könnyen szándékában egyezni, mint gondolja, 's mielőtt Darcy ur egyezését adná, inté, óvakodjék Josephina az ifjúnak látogatásait elfogadni.

Ezt megigéré, 's az apát azon meggyőződéssel ment, hogy szavának álland. — Szerencsére, a' levél-írás nem tilalmaztatott; azért rögtön asztalhoz is ült a' szende leány, 's megirá kedvesének, hogy az apátot, kiben atyát és gyámolt talált, biztosává és védjévé választá; — hogy látogatását el nem fogadja — de naponként írni fog.

A' szomorgó szív örömmel emlékezik kedveseire. Így Josephina is. — Midőn ma reggel Fridrik meglátogatá, többi kívánat között Madelon anyónak még egyszeri láthatását is emlité. Fridrik nem

késétt a' st. Germain des prés-i templomnál a' sánta koldusnőt keresni, de sikeretlenül. Két asszonytól is tudakolá hollétét, 's ezeknek szavából kivilágosult, hogy Madelon anyó már öt nap óta láthatatlanná lett. — „Nem mondhatnátok-meg, hogy hol lakik?” kérdé hévvel az ifjút.

„Ej, ki tudná azt? — károgá egyik banya — Madelon anyó nem szokta nekünk lakását megmondani, sőt mindig titkolózik, mint a' kém!” — Szóval, Fridrik semmit sem nyomozhatván-ki, sikeretlen fáradozásairól azonnal is értesíté kedvesét. A' Josephinától elszakadás, szívfájdalom, nyugtalanság, 's a' kedves lénynek elhagyatott állapotja kényszeríték, kérelmét atyja előtt ismételni, 's megegyezését, mi nélkül az élet rá nézve kietlen volt, bár mi módon kieszközölni.

Ámbár remélt, még is reszketve lépett atyja szobájába, ki egy időtől fogva nagyon komor volt; 's kit most íróasztalánál munka közt talált. — „Engedd e' levelet bevégeznem — szállítá fíját Darcy ur, jöjj később!”

E' szók olly fájdalmasan hangzának, hogy Fridriknek nem volt kedve távozni, atyjára tekintett, 's egek! mint elrémül, annak dult arcvonásait látván.

„Az egekért, mi baja, atyám?”

„Semmi, Fridrik, semmi, de most menj! később látjuk egymást; hisz' együtt ebédelünk.”

„Ön titkolja előttem baját; atyám! ön vagy beteg, vagy nehéz bánat nyomja keblét. O szólljon; mindenre kényszeritem, szólljon, mi baja? Atyám, ha szeret, tárja-fel előttem keblét, fel kell tárnia!” — esengé a' fiú szapora hévvel, 's e' gyöngéd szeretetnek nem állhatott tovább Darcy ur ellent.

„O, bár siromban fekünném! — nyögé — becsületem oda van!”

Fridrik lezuzva állott; keble tajtékzó folyamként hullámszél; szemei megmeredtek, 's kezei, mint valami rettentő álmoképet elhárítók, homlokára emelkedének, és a' testében tévedező borzongás hajait feltorzasztá. Így állott olly emberhez hasonlóan, ki létén is kételkedik, míg atyja, kezeit redőzve, elbeszélé, hogy tőzsérkedő haszonkémelés (speculatio) által tetemes pénzt vesztett-el, 's utóbb nemcsak ezt, még főkepenzeit, sőt egész vagyonát is elveszté; végre kétségbeesésben a' szerencsét erőtetni akarván, a' nála fekvő 30.000 frankból állott idegen pénzt is bele adá, de sikeretlenül. Tegnap mindenét elveszté.

Atyjának szivrepesztő jajjai felébreszték Fridriket dermedéséből, ki most nyilván látta, hogy itt gyors segélyre van szükség. Első kérdése volt, kié a' 30.000 frank: mire Darcy ur felelé, hogy egy

külföldi levelezője küldé hozzá, egy hat hétre kötelező váltólevélnek lefizetése végett.

„Hála Istennek — sohajtá könnyült kebellem Fridrik — addig még van időnk!”

Idő? mi hasznom az időből, ha reményem nincs a' 30.000 franknak előállításához?

„Szólljon, édes atyám, Lüneville úrral!

„Inkább meghalok, mint gyalázatomban hirdetője legyek!” — nyögé a' szerencsétlen ősz, 's feje melljére hanyatlott.

„Hisz' nem szükség neki megmondani, hogy...”

Lüneville nem ad-ki olly tetemes pénzösszeget elegendő biztosítás nélkül. — 's mivel biztosítsam most? Hivatalomon kívül mindenem elveszett; add-el azt Fridrik! — fizesd-ki sürgetősb adóságaimat, így legalább becsületed mentve van; mert más örököt nem hagyhatok reád. Szegény, szegény fiam! Ezt éppen most akarom neked megírni!”

„Atyám! — mond Fridrik tompa hangon, mintha halálos ítéletét mondaná — ön azt mondja, Lüneville nem tagadja-meg tőlem leányát, 's 50.000 tallért ad vele jegypénzül!”

„Még mind kettőt elnyerhetnéd — mormogá Darcy ur — ha boldogtalan szenvedélyed el nem kábitja agyadat, négy hét múlva nőd lenne, 's te 50.000 tallér birtokosa.”

Fridrik öklét hullámzó szívére nyomta, 's kiáltá: „atyám, engedjen négy napot; ez alatt megteremtem a' 30.000 frankot, 's ha nem, elveszem Lüneville leányát, és...”

„Halálra epested magadat!” zokogá az öreg; de Fridrik melljére simulva olly édes hangon esengett, hogy vigasztalja magát, 's olly hévvel ígért segédet, hogy az öreg Darcy valóban nyugodtabb lön. Fridrik elietett. A' kiszabott négy nap alatt Parisnak minden utszáját megfutá, minden ismerősét megszéllítá, kölcsönözzen neki 30.000 frankot, 's reménye még is napról napra inkább tűnt. Egy átvirasztott kinos éj után asztalhoz ült, Josephinának irt, 's mindent megfejtett neki körülményesen, nehogy a' kedves őt hűtelennek higgye, 's hogy csak a' kétségbeesés és gyermeki szeretet készíthették e' lépésre. — „Élj hát boldogul, Isten veled örökké! — így végzé levelét, — ma este Lünevillehez megyek leányát megkérni, ha bár nem szeretem, és soha nem is szerethetem. — Minden szentekre kényszerítlek, ne nézz-le az ablakon; ne mutasd magadat; gondold-meg, erőre van szükségem, 's boldogtalan atyám bizonyynyal meghal, ha azon 30.000 frankot elő nem teremtem. — Élj boldogul, örökké boldogul!” (Vége következik.)

## TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

**Bevonó-kutak.** Parisban, a' viz-adó artézi kutakkal ellentétben álló beszívó kutak is készülnek. Így készített Degousee ur a' Bonne Nouvelle bazaron illy bevonó-kutat, melly viz-forrásokon keresztül 228 lábnyira végre bányavirághomokba fúratott, 's csövel kirakatott. E' bevonó-kut most percenként 48 tonna vizet szí-be.

**Mesterséges rubin.** Parisban a' tudós társaságnak augusztus 28-án tartatott gyűlésében a' rubin mesterséges készítéséről tétetett jelentés. Bizonyos Gaudin ur egy viz- és savany-szeszszel töltött csőnek lángját tim-só- 's agyagföldre vezetvén, azt elolvasztja, és kavics hozzáadásával jegesült rubint készít, melly a' természetestől semmit sem különbözik. Így az arany-csinálás titkát is már csak gyenge lepel takarja. — Egy emberi sziv-ről is tetek jelentést, mellynek külső 's belső részei tömértelen csillámozó kristálylál voltak fedvék. Mindenik kristály több kisebből alakult, mellyek vékony reczés burokban rejtettek. A' kristály alkotó részei csekély állati anyaggal vegyült szénsavanyos mészből álltak.

**Érez-keményességű jég.** — Schönlein, baseli tanító (würtembergi születés) vegytani fölfedezést tön, mi szerint a' jég felső hártóját olly állapotba helyezi, hogy az sok tekintetben a' legnemesb érzhez aránylik, p. o. a' salitromsavany (választó viz) edző erejének ellenszegül. E' villanyosságal rokonias körülmény több módon eszközölhető.

**Szőlők pusztítása férgek által.** Az argenteuil-i község bírója a' tudományok akademiájának egy feregéről tön jelentést, melly már több év óta pusztítja a' szőlőket. E' bogár, vagy tulajdonképpen fereg, már 1783-ban mutatá magát, 's néhány év mulva eltűnt; 24 év mulva ismét megjelent, 's 8—9 esztendeig folytonosan pusztított. Jelenleg ismét előtűnt, és naponként szaporodik, annyira, hogy a' kerületnek mintegy  $\frac{3}{5}$  részét ellepé. E' fereg a' levelet lecszi, a' fűrtöt megsérti, 's végre levelbe burkolja magát átváltozását elvárando. Jakab havában kireppen a' lepke, Mihály havában a' szőlő-vesszőre rakja tojásait, mellyek következő évi pünköst havában kikelnek. E' jelentés következtetésében Dumeril 's St. Hilaire August urakat bizá-meg az academia e' dolog megvizsgálására, 's ezek minden szőlővesszőt lomh-fosztottan és elszáradva találtak. E' pusztítást leginkább egy ismeretes nemű iloncza (Blattwickler) teszi, melly hernyó korában a' leveleket összezsugorítja. De más két bogár faj is segít még pusztítani, 's egyik nevezetesen a' fűrtőkben dül. (Egy más jelentés következtetésében e' fereg *Altisia* fajú, melly spanyol országban is olly veszélyes pusztításokat tön, hogy elhárításokul a' templomokban is imádkoztak. 1819-ben a' keleti pyrenék körületében jelent-meg Vendrenél, 's most már 29 lieu-nyi távolságra terjedt-el.

**Kandiai aranybányák.** Kandia szigetén a' német bányászok olly dúsz arany eret találtak-fel, melylyel egy perui sem mérkőzhetik.

**Orvosok halandósági viszonya.** Egy francozia statisticusnak fáradhatlan búvárkodása bebizonyítá, hogy az orvosok életereje hamarabb megtörök, mint más egymiké. Hasonlításul 70 évet vetek egy életkorra és nyilvánult, hogy az orvosoknak csak negyed része érte-el ezen kort. 100 egy-mi közül, kik különböző rangból 's osztályból választattak, a' statistikai vizsgálódás következő arányban találá a' 70 évi életkorra jutottaknak számát: hittudós 43; mezei gazda 40; főbb hivatalt viselő 35; kereskedő 35; katona 32; kisebb hivatalt viselő 32; jogvéd 29; művész 28; tanító 27; orvos 21.

Léggömbök tökéletessége 's tökéletlensége. A' nagy Nassau-léggömbnek egy utóbbi felszállása alkalmával ezt írja egy londoni hirlap: „minden eröművészeti találmány közt legközelebb van tökéletesedéséhez a' léggömb, 's egy még eddigelé le nem győzött akadály miatt a' tökéletlenséghez is legközelebb áll. A' Nassau-léggömb bizonyította-meg, mit lehet e' nagyszerű találmánynyal végre vinni. Ez egy éjen által 5—600 angol mért-földet tön-meg tengerek, folyamok, erdők, hegyek, völgyek síkságok felett haladva. Egy második napnak enyészése előtt Európát utazandta volna keresztül; 24 órával szaporitva Londonból Konstantinápolba repülhetének azon sebességgel; más 24 óra alatt Babylonba; és végre még 24 óra alatt britt India határaig. Léghajósaink azt vitatják, hogy a' léggömb 6 hónapig bolyonghat a' légűrben ugyan azon egy gyorsággal haladva. Ez tökéletesedése a' léggömbnek: de ellenben olly elemnek játéka, melyet eddigelé még senki nem fékezhetett, 's míg csak valamelly lángész fel nem fedezi, mint lehetne a' légnak zajai mellett is biztos irányt adni e' hajónak, egész találmány nem egyéb — játékszernél.

### KÜLÖNFÉLE.

Három szép sajátság. — A' frankfurti utósó társalgási lap ezt közli: a' hölgyek általán fogva csak tisztelőt, az anyák kérőt; az apák pedig kenyérszerzőt kívánnak; és így alkalmasint szükség lesz néhány üstökös csillag megjelenésére, míg tisztelő, kérő, és kenyérszerző egy személyben, id est férjfi személyben, összező. Száz férjfi között, kik leány körül szállognak, 98 tisztelő, 11/2 kérő, 's csak egy fel kenyérszerző találtatik! — De hölgyeinket, könnyű is tisztelni, még könnyebb megkérni; hanem nekik kenyeret szerezni átkozott terhes feladat! Mert őket tisztelve ön személyükben tiszteljük; megkérve, csak ön személyöket kérjük; de nekik kenyeret szerezve már szabó, varga, ékszer 's divatárus, 's még, ég tudja, hány árusnak kell kenyeret szerezni! Hölgyeink már magukban nagyon tisztelik magukat, tiszteletünkre nem szorulva; már magukban többet kérnek, mintsem soká kérettsenek; és több divatárusnak szereznek kenyeret, mint nekik lehetne elegendőt szerezni. A' tisztelkedő módok olcsók és a' kenyérszerzők olly drágák! — Tisztelni egy módon folyvást lehet a' némbereket: de kenyeret szerezni nekik minden pillanatban a' divat akarátja szerint kell. Ezért marad a' tisztelet folytonosan divatos, a' kenyérszerzés pedig egészen kimegy divatból.

Ki hinné? — Angol hirlapok beszélik, hogy Slocum Izsák, amerikai postamester, szórakozása által már rég feltűnő lett, de remekét e' mesterségben csak most nem régiben végzé. Egy napon tojást tartott kezében, 's helyette zsebóráját főzte öt perczig. Martius 16-ának éjjén — mond egy amerikai hirlap — hálószobájába megy, levetkezik, nadrágát szorgosan ágyba fekteti, 's maga a' szék karjára dült, egész éjt e' helyzetben töltvén. Halálát e' szórakozásnak tulajdonítják, mert meghülés következtében mult-ki.

Izmoskar. Seymour lord, 's egy, Bask tartományból nem régiben Parisba jött mezei gazda között jelenleg érdekes fogadás van. E' bámulatos erejű 's fortélyosságú, és a' dugárusságban ügyessége miatt minden vámszedőre nézve félelmes ember abban fogadott, hogy karára fűzött 125 font te-

herrel fogja karát kinyújtva 25 betűből álló nevét a' nélkül leírni, hogy kara alább süllyedne. A' Parisban lakó Angolok részt vettek a' fogadásban, és annak végrehajtásánál, mely Seymour lord lakában fog megtörténni, jelen lesznek. Seymour megígérte a' Basknak, hogy szerencsáját, ha a' fogadást megnyeri, megalapítandja.

Paris terjedése. Kiszámmítatott, hogy Paris jelenleg háromszor nagyobb, mint XIV-ik Lajos korában volt.

Párviadalok büntetése. — Mississippi tartomány kormánya egy törvényezikket alkotott, mellynek következtében minden párbajt vivó a' hivataloktól, vagy bár minemű megiszteltetéstől örökre kizáratik; ezenkívül az olly egymi 300 -1000 font sterling birságra és legalább hat hónapi börtönnre ítéltessek. Ha pedig a' vivóknak valamelyike halva marad, a' másik tartozik adósságait kifizetni.

## EMLEKMONDÁS.

E r é n y u t j a.

Nyitva, halandók! a' rényhez mindenkor az ösvény;

Bukni — ez emberi sors: fölkelni javulva — dicsőség!

BAKSAY.

## Szívfájdalom.

Szívfájdalmat nem gyógyít más, mint Isten és természet,  
Foganatlan illy betegnél minden orvos-intézet.

KISFALUDY SÁNDOR után K. H. K. J.

A' szép-nek érzete tiszta és gazdag forrása a' barátságnak: de magában, bár tiszteletet szül, barátságra nem elég.

BB 1833. MUZARION.

A' barátság fűnséges, mert benne ragyog az emberiségnek ereje. A' szeretet szép, mert benne helyeztetik az emberi nemnek bekessége.

TURNER FERENCZ.

Élet-szabályok. A' büszkeséget kiirtandod, ha fontolóra veszed, hogy emberi állapotban valódi szilárdság nincsen.

Alkalmas szóllásnak két időpontja van: szóllani t. i. arról, mit jól tudsz, és szóllani arról, miről szükséges.

ISOCRATES után B. F.

## Szórejtvény.

- 1) Honfinak a' maradék hálás emléke körében  
Romján túl az egész úgy örökíti nevét.  
Vont feje érzeteid' kifejezni, de vége italján  
A' komor ábránd is kedvre derülni siet.

- 2) Tél oktatta egészt használás-végre szerezni;  
Vissza felé fordítsd, 's lesz lakodalmi rokon

BERETKA.

Előbbi rejtvény: Széchenyi.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.